

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

(Lovforslag nr. L 157. Fremsat 28/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Ved gennemførelsen af loven om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i 1977 blev der åbnet mulighed for, at primær- og amtskommuner blev inddraget direkte i regeringens beskæftigelsesplan II. Resultatet af denne lovgivning gør i dag modstanderne af loven og skeptikernes ord til skamme, for selv om resultatet kun foreligger for året 1978, og selv om der selvfølgelig i ordningens første år har været visse indkøringsvanskeligheder, står der sort på hvidt, at 30.000 unge mennesker ligeligt fordelt på mænd og kvinder i 1978 har været omfattet af denne kommunale indsats. Disse gunstige resultater er naturligvis opnået, fordi kommunerne står helt tæt på de unges beskæftigelsesproblemer. Kommunerne har det bedste kendskab til de lokale ønsker og mulighederne for at løse dem gennem ekstraordinære arbejdsopgaver. Derfor har de naturligvis også både ret og pligt til at være med, når nutidens største problem, ungdomsarbejdsløsheden, skal bekæmpes.

Allerede i dette år sættes der yderligere kræfter ind på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden gennem ungdomsgarantiordningen, der foreløbig skal køre i to amter, og i disse to amter lægges der netop i disse dage sidste hånd på udformningen af de planer, som man i disse to amter vil køre efter.

Til disse forsøgsprojekter er der i 1980 afsat 25 mill. kr. Til dette beløb skal lægges de beløb, som amtskommunerne afsætter på deres budgetter til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, og disse tilsammen skulle kunne danne grundlag for en virkelig effektiv indsats.

De positive tendenser, som den gældende lovgivning hidtil har vist, skal naturligvis fastholdes og forstærkes, hvorfor loven om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i

amter og primærkommuner skal forlænges til udgangen af 1983.

Vi kan varmt anbefale lovforslaget.

Brøndsted (V):

Venstres ordfører i denne sag, hr. Bundgaard Nielsen, er forhindret i at være til stede, og jeg har lovet i hans sted at komme med nogle kommentarer til forslaget.

Det siger sig selv, at ungdomsarbejdsløsheden også af venstre opfattes som det største problem inden for hele vort beskæftigelsesproblem. Det er derfor af stor betydning, at der fortsat gøres en ekstra indsats for at lette situationen for de unge. Venstre vil imidlertid meget nøje overveje, om det forslag, vi behandler her, er vejen, og om vi kan medvirke til at gennemføre det.

Vi vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at der i denne sag som i så mange andre sager, vi behandler her i folketinget, er en direkte forbindelse til de vanskelige vilkår, vort erhvervsliv må arbejde under i disse år. Først når det går erhvervslivet godt, vil antallet af arbejdspladser stige, og først da vil de unge føle, at de er beskæftiget med meningsfyldt arbejde.

I venstre er vi meget skeptiske med hensyn til de bivirkninger, som disse mange beskæftigelsesforanstaltninger kan have på en hel række områder. Man kan f. eks. ikke se bort fra, at nogle unge fristes af disse ofte vellønnede tilbud og ligefrem vælger dem fremfor at søge at komme ind i en ordinær uddannelses- eller beskæftigelsessituation. Derfor bør lønnen for alle former for beskæftigelsesprojekter for unge nedsættes til højst at være på garantibetalingsniveauet. I øvrigt indgår venstres forslag til folketingsbeslutning om de 16-19-åriges uddannelse, nogle forslag, der har nær relation til disse forhold.

Endnu større skepsis nærer venstre til de i bemærkningerne nævnte forslag til forsøgsordninger og vel nok senere permanente ordninger med en ungdomsgaranti; man er her på vej til at etablere en helt ny form for uddannelse. Der har allerede været tanker fremme om, at man bør give disse uddannelses- eller kompetence.

Venstre mener, man skal koncentrere sig om at forbedre de eksisterende uddannelser i 16-19 års området fremfor i hvert fald at etablere konkurrerende uddannelsesformer.